

יא וַיְבָרֵךְ: במלעיל, וכן הוא כל 'ויברך' שבמקרא

כב וַנְקַלְתִּי: מלעיל.

ח לְדָוִד: כן צריך להיות עם למ"ד, בחלק מהחומשים אין למ"ד.

יא וְהִנֵּיחֹתִי: מלעיל.

טז וַנְאָמֵן: האל"ף בשוא נח לא בחטף.

ראשון של תזריע:

יב ב וַיִּלְדָּה: אי הקפדה על השווא נע בלמ"ד משבשת את המשמעות. וַטְמָאָה: המ"ם בשוא נע, והאל"ף צריכה להשמע. לא לקרוא וַטְמָה. וכן בפסוק ה.

יב ד בְּדַמֵּי טְהָרָה: אין מפיק בה"א. יַמֵּי טְהָרָה: הה"א מופקת.

יב ה עַל-דַּמֵּי טְהָרָה: אין מפיק בה"א.

יב ו וּבְמַלְאֹת: הלמ"ד בחולם והאל"ף אינה מונעת. יַמֵּי טְהָרָה: הה"א מופקת.

יג ג הוּא: יש לשים היטב בכל הפרשה מתי מנוקד הוא ומתי מנוקד הוא!

יג ד וּשְׁעָרָה: אין מפיק בה"א.

יג ה לֹא-פָשָׁה: ש"ן שמאלית